Parafrase Jaroslava Vrchlického
Lhostejný milý

1. Ty horo padni ve propast,
ty vzepni se k výši, údolí,
neb Madelon svou vidím pást
beránky bílé na poli.

2. Bůh lásky, liška podšitá,
cos do ucha mi našeptal,
já za ní šel až do žita,
s ní milenec tam jiný stál.

3. Je pase, při tom z vřetena
si stáčí hbitě tenkou niť,
však vypráví mi ozvěna,
že chytil jsem se v divnou síť.

4. Tu zachvěl jsem se bolestí,
v mém srdci rostla hněvu bouř,
jsou ženy naše neštěstí,
jich láska jako z dýmky kouř.

5. Však zvyk jsem tomu, čert vem strast,
i srdce víc mne nebolí,
Ty, horo, padni ve propast,
ty vzepni se k výši, údolí!

Ottova laciná knihovna národní přináší v seš. 9 – 11 série XIV. drobné povídky Ferd. Schulze, nazvané společně Mžikové fotografie a figurky.

Al. Jiráska sebrané spisy dospěli k dílu X.(seš. 93 – 94), v němžto umístěny dvě další povídky z osmnáctého věku: Sousedé a Pandurek. Vycházejí nákladem J. Otty v Praze.

Zábavné listy – ročník XIV z roku 1892